

ПРОТОКОЛ

№ 224

гр. Варна, 24.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иваничка Д. Славкова

Членове: Жулиета Г. Шопова
Светлозар Г. Георгиев

при участието на секретаря Катя К. Апостолова
и прокурора Б. Андр. М.

Сложи за разглеждане докладваното от Жулиета Г. Шопова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20213100601392 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Жалбопод. А.М. – редовно призован, явява се лично, като е организирана видеоконферентна връзка през Скуре и с адв. Р. - от преди.

Частен обв. Х.Ю. - редовно призован, не се явява, за него адв. Найденов и адв. П. - от преди.

По отношение на жалбопод. А.М.. Неговият процесуален представител адв. Р. изрично е поискал с молба същия да участва в с.з. по Скуре, като е посочил скуре адрес и такава е осъществена, както и предварително е проверено какво е качеството на връзката, със съдействието на системен администратор на ВОС – Иван Пеев.

С разпореждане на съдията –докладчик е разрешено да се проведе с.з. по този начин, като настоящия съд състав счита, че няма пречки за това по смисъла на чл.6а ал.2 от Закона за мерките и действия по време на извънредно положение от 13.03.2020 г., а именно е възможно по време на извънредна епидемична обстановка и два месеца след нейната отмяна, откритите с.з. да се осигурят участието на страните, чрез прякото им и виртуално участие, освен ако в процесуален закон не е предвидено друго. Няма забрана за участие на страна в процеса по този начин, а освен това подсъдимият, който е жалбоподател във въззивното производство, няма да участва в провеждане на съдебно следствие и няма да се провежда негов разпит, доколкото такъв не е поискан, съответно допуснат от съда. Необходимо е да се спазят условията на Закона- за проведените заседания следва да се

изготви освен протокол, така и запис от проведеното заседание, който се съхранява до изтичане на срока за поправка и допълване на протокола, освен ако в НПК в случая не е предвидено друго.

Поради това съдът уведомява всички страни в днешното съдебно производство, че ще се проведе с дистанционното участие на жалбоподателя и подсъдим АХМ. ЮС. М., като се осъществи видеовръзка чрез Скайп, за чието техническо качество е извършена предварителна проверка.

Това виждане на съда и неговото решение за провеждане на по този начин на заседанието съответства на чл.6 от ЕКПЧ и не нарушава правата на подсъдимия и останалите страни доколкото съдът освен, че уведоми току що страните за начина по който ще се проведе съдебното заседание, второ е по изрично искане на подсъдимия и трето намира, че подсъдимия по този начин ще участва ефективно в процеса. Техническата връзка към момента няма затруднения, тъй като както съда вижда и чува подсъдимия, така и подсъдимият вижда и чува съда. Същевременно няма възражения от страна на защитата и подсъдимия, че е затруднена по някакъв начин тяхната взаимна връзка и възможността за поверително съвещание помежду им, а в случай, че такава е необходима в рамките на процеса такава ще бъде осигурена, като им се даде възможност да съвещание помежду им, чрез прекъсване на съдебното заседание.

Същевременно е налице и другото обстоятелство изискуемо по чл.6а от Закона за мерките и действия по време на извънредно положение от 13.03.2020 г. Съобразно Решение на Министерски съвет № 826/25.11.2021 г., е обявена извънредна епидемична обстановка, считано от 01.12.2021 г. до 31.03.2022 г. С други думи налице са всички условия за провеждане на с.з. по този начин.

Във връзка с провеждане на с.з. чрез Skype, съдът извършва служебна справка с личната карта на жалбопод. А.М. и чрез удостоверяване от неговия защитник адв. М.Р..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. НАЙДЕНОВ: Да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Р.: Да се даде ход на делото. Потвърждавам, че лицето с което е осъществена връзката чрез Skype, е именно моят подзащитен А.М..

Правим док-вено искане за констатиране на противоречия в показанията на Х.Ю. в смисъл, в който съм изложил в писмената молба между тези които е депозирал пред първоинстанционния съд и други депозирани в разпита му като свидетел по НОХД № 180/2016 г. на ПРС при предходно разглеждане на делото, в частта в която той е заявил различни обстоятелства относно това чий е ножа представляващ ВД по делото. Искането

сме формулирали пред първата инстанция, тя е отказала да го констатира с оглед това, че вие сте инстанция по същество, ще ви моля да бъде констатирано и този док-вен материал да бъде приобщен към материалите по делото по реда на чл. 281 ал.1 НПК.

Единствено и само искам да бъде констатирано противоречието и да се прочетат показанията на свидетеля.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че разглежданата молба е недопустима. За да бъдат прочетени показанията на свидетел било пред първостепенния съд, било пред въззивния съд, съобразно разпоредбите на чл.281 НПК това предполага съдебно следствие в рамките на което свидетеля най-напред да е призован, да е разпитан лично и непосредствено пред решаващия състав и едва след това да се прави преценка дали могат в реда на чл.281 НПК да бъдат четени показанията. Но без призоваване на свидетеля, без неговото явяване, без непосредствен разпит, а направо четене на това основание смятам, че процесуалния закон не позволява.

АДВ. НАЙДЕНОВ: Моля да оставите искането без уважение не само заради това което изложи прокурора като законна пречка, а затова че няма никакви противоречия за ножа. По делото има два ножа и не е уточнено за кой нож става въпрос. Единия с който Х. е пострадал, подсъдимия го е наранил в ръката, след това са скрили този голям нож и са го предали на полицията едва след месец и половина. Докато в Х. е намерено едно малко ножче и вещите лица отговарят, че той с това ножче не може да се нарани.

АДВ. П.: Съгласна съм с казаното от колегата адв. Найденов. Не съществува такова противоречие, ножа за който е написано в молбата е доказано още на ДП, че не участвал по никакъв начин в съприкосновението между двамата. Този нож е бил по-късно намерен в джоба му и предаден от него лично, но в СМЕ много ясно е казано колко голям е бил ножа, с който са нанесени раните и определено не нанесени с такова малко ножче за което се иска приобщаване към док-вените материали. Така, че този въпрос е изяснен напълно и не съществува противоречие, и няма основание за искане.

АДВ. Р.: Поддържам искането си като и го доразвивам, с оглед необходимостта да бъде проведен разпит на този свидетел, моля делото да бъде отложено и да бъде осигурено присъствието на този свидетел за следващо с.з. във връзка с произнасяне по искането.

Становището на състава на съда, след съвещание е, че първо искането по този начин да се констатират противоречия в показания на свидетел е недопустимо, доколкото е необходим непосредствен разпит пред съда, пред който да се констатират противоречия и едва след това да се пристъпи към процедурата по чл. 281 ал.1 т.1 и/или 2 от НПК, ката свидетелят посочи и причината за наличните противоречия, непълноти и пр. Същевременно с определение по чл. 327 от НПК въззивния състав е оставил без уважение направеното искане за повторен разпит на свид. Х.Ю. относно ножа представляващ ВД по делото, а ново такова искане от страните и конкретно от защитата на подсъдимия не се прави.

Всичко останало във връзка с коментара на поверениците на частния обвинител съдът намира, че е въпрос който следва да се обсъжда по същество.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ И БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното искане за повторен разпит на свид. Х.Ю..

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

На основание чл.331 ал.2 НПК делото се докладва от съдия Шопова

ПО СЪЩЕСТВО:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми окръжни съдии, считам че разглежданата жалба е допустима, но по същество се явява не основателна. Намирам, че не се установява основание за нейната отмяна и постановяване на нова оправдателна присъда. Претендираните множество съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон с тази въззивна жалба смятам, че не се установяват. Обвинението срещу подс. М. е доказано по несъмнен и категоричен начин и анализа на цялата доказателствена съвкупност налага извода, че той е осъществил деянието с правната квалификация на чл.129 ал.2 вр. ал.1 НК за която е бил предаден на съд и осъден от първоинстанционния съд. Мисля, че освен в наказателно осъдителната ѝ част присъдата се явява обоснована и законосъобразна и в гражданско осъдителната ѝ част, и поради това, че не се налице основания за отмяна или изменение на присъдата на РС-Провадия по НОХД № 437/2018 г., същата следва да бъде потвърдена. Моля за Вашето произнасяне в този смисъл.

АДВ.П.: Уважаеми окръжни съдии, обжалваният съдебен акт на първоинстанционния съд се твърди във въззивната жалба, че страна от множество пороци, както от процесуално така и материално-правно естество. Най-вече се изтъкват пороци в тълкуването на док-вата и взаимовръзката между тях. Считам, че такива пороци не са налице и твърденията не намират потвърждение в присъдата на РС-Провадия и мотивите, пространно изложени към нея. Основните твърдения в жалбата са за това, че съдът не е изпълнил задължението си като всестранно, обективно и пълно изследва всички обстоятелства. Това не намира потвърждение, напротив четейки мотивите, които са изключително пространни виждаме, че всяко от обстоятелствата, които бяха разкрити по време на съдебното следствие е обсъдено много подробно и обстойно в мотивите към присъдата. Обърнато е специално внимание и на противоречието в показанията на свидетелите, като този въпрос е обсъден както теоретично, така и в конкретния случай, като

съдът е изтъкнал, че той не намира съществени противоречия, а несъществените такива противоречия в показанията на свидетелите сочат само тяхната достоверност. Напротив, ако тези показания бяха абсолютно напълно съвпадащи, то това би будило съмнение в достоверността им. Трябва да кажа, че в нито един момент нито подсъдимия, нито неговата защита са твърдели, че подсъдимия е изпадал в продължително разстройство на съзнанието, което да изключва вменяемостта, което да поражда съмнение във формата на вината при която е извършено деянието поради което считам, че е напълно доказано авторството на деянието по чл.129 ал.2 вр. ал.1 НК. Точно обвинението което му е повдигнато и той е подведен под отговорност.

Атаквания съдебен акт е изключително обстоен в мотивите си, поради което считам, че е произнесен напълно законосъобразно, правилно, също и в гражданско правната му част относно уважената част на иска и считам, че напълно справедливо се е произнесъл съда, като е осъдил подсъдимия да изплати на пострадалия 5 000 лв.

Относно това, че трябва отново в с.з. да се изследва мотивите на пострадалия за това да посети дома на подсъдимия, считам че това беше много обстойно изследвано от първоинстанционния съд и той е заключил, че по никакъв начин, в нито един момент той не е застрашавал нито с думи, нито с действия, нито с предмети, някакви които държи дееца и по никакъв начин той не би могъл да възбуди у него мисълта, че го посещава с цел да го нарани. Поради което считам, че произнесената присъда на ПРС е напълно законна, правилна както в наказателно правата част, така и частта на уважения граждански иск и Ви моля да я потвърдите.

АДВ. НАЙДЕНОВ: Уважаеми окръжни съдии, считам че обвинението е доказано перфектно и не виждам по какъв друг начин може да бъде, тъй като още на ДП беше обработено много добре делото и в следствие два състава на РС-Провадия са приели това, което се е случило, а именно, че подсъдимия е нанесъл средна телесна повреда по смисъла на чл.129 НК на пострадалия. В въззивната жалба, аз срещнах само някакви теоретични разработки, постановки защо присъдата не била правилна и нищо конкретно освен едно, че видите ли съдът е дал вяра на пострадалия и неговите свидетели, а на подсъдимия свидетелите не са взети показанията предвид. Това не е вярно, всичко е обсъдено както трябва и двата състава на ПРС са ги обсъдили и са взели най-правилното решение. Нямало е никаква заплаха или нападение от страна на пострадалия, той е отишъл със съвсем друга цел там. Ножа с който е извършено деянието е бил укрит от подсъдимия, това е доказано по категоричен и безспорен начин и е бил предаден след като е бил почистен и измит, за да не се намерят никакви следи по него.

Аз моля да оставите жалбата без уважение.

Когато ДП приключи подсъдимия с неговия пръв защитник – адв. Зайков който беше, искаше да склучи споразумение. Това не док-во, но го казвам за вътрешно убеждение и дори обсъждахме след това дали условно да бъде или пробация. След това влезе друг

адвокат и нещата се промениха, подсъдимия взе друга позиция. Моля да бъде отчетено всичко това и моля да бъде уважен предявения граждански иск изцяло.

АДВ. Р.: Уважаеми окръжни съдии, моля да уважите въззивната жалба, да отмените първоинстанционната присъда и да оправдаете подз. ми по възведеното срещу него обвинение, като приемете, че той не е извършил деянието за което се обвинява, както и че в конкретния случай сме изправени пред типичен пример на неизбежна отбрана по смисъла на чл.12 ал.1 НК, като до този извод достигнете на база собствен самостоятелен анализ на док-вените източници по делото, в който смисъл са изричните указания на ВКС в решението.

Относно пороците и събирането, проверката и анализа на док-вата от първата инстанция сме изложили пространни съображения в двете допълнения към въззивната си жалба и няма да преповтаряме аргументацията си. Ще моля да я споделите и възприемете.

Моля на база Вашия анализ на док-вата, да приемете за установено от фактическа страна, че на 04.05.2014 г. Х.Ю., след употреба на значително количество алкохол, е напуснал дома си в с.Медовец управлявайки собствения си автомобил, отправил се е към с.Поляците за да се саморазправи със М., като повода за това бил предходно спречкване между М. и неговия брат, за което той се е сетил същата вечер употребявайки алкохола. При него се надигнала вълна от агресия и желание за саморазправа и воден именно от тези свои намерения, той пристигнал с автомобила си около полунощ, в тъмната част на денонощието, спрял автомобила си пред дома на М.. Чрез отправяне на множество заплахи още преди проникването в къщата на М. и чрез грубо, агресивно и предизвикателно поведение, включително и взломяване на входната врата, проникнал в двора, като при това проникване съборил намиращата се на прага, в дома на М.и – М.Х., като в ръката си държал взетия преди това нож, който размахвал заканително отправяйки думи за саморазправа към М. и неговото семейство, нападнал М., който междувременно бил излязъл на двора, предприел активни действия свързани с отблъскване на нападението. Между двамата възникнала борба, която продължила няколко минути, в резултат на действията на М. бил отнет ножа на нападателя Х.Ю., като при това боричкане между двамата се стигнало до получаване на взаимни увреждания. Едни от тях свързани с получаване на порезни рани на Х.Ю., които били в последствие документирани в съдебно-медицинско освидетелстване и били обект на експертен анализ, а други, които получил М., предвид изключително сериозните пропуски в работата на разследването, включително и тези при събиране на док-вата от първоинстанционния съд, не били констатирани, но такива са факт и се могат да бъдат констатирани и към настоящия момент, но те се установяват чрез обясненията на М.. Визирам нараняването на ръката му, за което той депозира обяснения пред ПРС. В резултат на активните действия на М. нападението било преустановено, нападателя изхвърлен от двора на М. с което и конфликта между тях е приключил.

Моля в тази връзка да съобразите и основите своите решаващи изводи на база анализ на следните групи док-вени източници, които за лично считам, че са депозирани убедително, няма каквото и да е основание за съмнение в тяхната док-вена стойност и тежест, те се допълват като групи една друга и очертават една непротиворечива картина от

фактологична гледна точка. На първо място това са обясненията на М., от друга страна са показанията на Л. М.а и М.Х.. Ще ви моля при преценка на гласните док-ва и фактологичните си изводи, да съобразите констатациите на СППЕ на в-л д-р Бояджиева и Георгиева, които анализирайки действията на М. сочат, че те са били провокирани и продиктувани от желанието му да се самоотбранява. Той независимо, че е изпитвал страх и уплаха, е предприел активни действия в отблъскване на нападането, което е типично като психиатрично-психологичен профил, сценична форма на поведение в отблъскване на едно нападение.

Моля да приемете и, че в тази връзка при това боричкане са налице наранявания и при М., който факт е неопроверган от други док-вени източници и независимо, че не е бил кредитиран от първата инстанция, то тази констатация на първата инстанция напълно е голословна, след като обясненията на М. в тази насока не се изключват от която и да е друга група док-вени източници и няма основание да не бъдат приети за достоверни. Моля да съобразите и признанията на Х.Ю. депозирани пред предходен състав на ПРС, визирам тези по НОХД № 180/2016 г., обективирани в протокол от 28.03.2017 г. на лист 135-136, където именно при предявяване на ВД-нож, той заявява, че това е неговия нож и този нож няма как да бъде намерен в дома на М., да бъде предаден от последния на органите на ДП, ако бъде приета онази фактическа обстановка, която твърди Х.Ю.. Той твърди, че никога този нож не е ваден нея вечер, че никога не е посещавал и влизал в дома на М.. Ако тези негови показания бъдат кредитирани, че той не е влизал в дома на М., няма как този нож да е попаднал там освен именно, единствено по начина по който се описва от М.. Признанието на този факт е от изключително значение за делото и е в пълен унисон именно с непротиворечивата картина на нападението което сочи М..

Като допълнително док-во, което подкрепя всички тези изложени и анализирани док-ва и жалбата на лист 24 по ДП № 2109/2014 г., депозирана в РУ-Дългопол, където се вижда, че М. именно още тогава, към него момент е сезирал органите на полицията във връзка с неправомерните действия на Х.Ю., които обаче по неясни и необясними причини не са били разследвани, включително и в последствие не са били обект на същинско разследване в рамките на ДП.

В тази връзка Ви моля да направите вашите фактологични изводи основавани на тези док-ва.

Относно гласните док-ва, които са контраверс на тези, които досега изложих, визирам тези на Х.Ю., И. и Х.И., сме изложили пространни съображения защо не могат да бъдат кредитирани и поставени в основата на едни решаващи изводи. Не само защото са неправдоподобни, но те са напълно недостоверни, нелогични, същите са многократно изменени и няма неотречени показания от тази група свидетели, които те са депозирали на различни етапи от провеждане на наказателното производство, както в досъдебна фаза при всеки един от разпитите, така и в многобройните разглеждания на делото пред съд. Тези противоречия са били констатирани в голямата си част от първоинстанционния съд, но не са обсъдени, като съм убеден, че като порок ще бъде отстранено при извършване на вашата

оценка на док-вения материал. Те са и вътрешно противоречиви, а да не говорим, че показанията на всеки един от тези трима свидетели изключва достоверността на казаното от другите двама.

Моля на база тази фактическа обстановка да направите извод, че в конкретния случай сме изправени пред института на неизбежната отбрана, че М. е предприел активни действия по самозащита и отблъскване на нападението, което е било насочено и към неговите близки, че предприемайки активни действия той е имал право да нанесе и увреждания на нападателя, които са били насочени единствено и само за преустановяване на нападението, че той не е извършвал каквито и да е противоправни действия след отблъскване на нападението, което на практика е приключило с извеждането на Х.Ю. от дома му. След което той не е извършвал каквито и да е други действия свързани с нанасяне на травматични или телесни увреждания на нападателя.

С оглед тези изводи, моля да уважите жалбата и отмените и в гражданско-осъдителната част първоинстанционната присъда, като отхвърлите гр. искове като неоснователни.

В условията на евентуалност поддържам и доводите, че ако преквалифицирате деянието по чл.132 ал.2 НК, ще моля да приемете, че сме изправени пред хипотезата и на изтекла погасителна давност, на което се позоваваме изрично, включително и ако приемете, че деянието е извършено непредпазливо същи се позоваваме на давност.

ЖАЛБОПОД. М./право на лична защита/: Заявявам, моят защитник адв.Р. каквото каже, напълно му имам доверие.

АДВ. НАЙДЕНОВ: /реплика/ В защитната си позиция защитникът напълно изопачи фактическата обстановка. Вярно е само това, че пострадалия е отишъл до дома на подсъдимия да говорят защо, кой, какви думи е казал. От там насетне нищо не е вярно. Има достатъчно док-ва, че всички тези действия, които са се случили са извършени на улицата пред пътната вратичка. Свид. И. беше толкова категорична, 2-3 пъти се явява и беше разпитана и мъчена да се обърка, да каже нещо неверно, но тя категорично заявява как всичко е видяла и къде се е случило това. Кой кого е нападнал и как са протекли самите събития. Затова аз ви моля да приемете това, което е приел ПРС на два пъти, в два състава.

АДВ. П.: /реплика/ На подсъдимия беше извършена психиатрична експертиза, която е приложена по делото и която заключи, че физическото и психическото състояние са му позволявали да възприема правилно действителността, и в нито един момент той не е бил под паталогичен афект, и че през цялото време е владеел напълно съзнанието си и е реагирал съвсем адекватно. Не се потвърждава от док-вата по делото наличието на взлом на входната врата, както и че в СМЕ, която е направена, ясно е казано, че порезните рани са направени с нож, който е установено, че съпругата на подсъдимия му е дала в хода на случката и който е имал повече от 20 см. острие. Който не е бил предаден веднага, случката е през май, а ножа е бил предаден едва на 16.09. с протокол. Ножа който е бил в джоба на

пострадалия не имал никакво отношение, което е доказано напълно, поради което и не е разгледан като ВД.

АДВ. Р.: /дуплика/ Ако нещо е съществено по делото от гледна точка на защитата е заключението на СМЕ на в-л Буролянова, което Вие добре познавате. Анализа на писменото заключение, ведно със защитата в с.з. на 19.12. еднозначно сочи, че раните, които е получил Х.Ю. могат да се получат включително по начина, по който се описва при това боричкане от страна на подсъдимия. Те могат да се получат при борене, при боричкане, въртене, ротация и най-различно разположение на телата на двамата, като по никакъв начин в-л Буролянова не се ангажира с конкретика точно как са били разположени двете тела едно към друго, към момента на получаване на травмите. След като тази експертиза не изключва възможността тези наранявания да са получат по начина по който сочи подзащитният ми, то на база и на анализа на други док-вени източници, аз считам, че в действителност неизбежната отбрана е факт и тя е несъмнено установена.

АДВ. НАЙДЕНОВ: Напротив д-р Бурулянова заяви, че раната на пострадалия се е получила, когато той се е защитава и е хванал острието да се защити.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ЖАЛБОПОД.: Това което казва г-н Найденов, напълно всичко е лъжа. Уважение от моята страна към съдебното решение, не съм виновен, аз защитих моето семейство от един пиян, който имаше нож в ръката си, молеше да се случи много нежелателен тежък случай. Не пожелавам на никого, даже на душманина си, да изживява това което изживя моето семейство.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание съчете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът написан в с.з., което приключи в 14.21 часа.

Председател: _____

Секретар: _____